

[Steen.]

kræve, at Lægmandselementet sikres en rimelig Plads ogsaa i denne Ret.

Saa er der rejst Kritik over og ført megen Diskussion om Bestemmelsen om Dommernes Udnævnelse paa 8 Aar. Det er et af de Omraader, hvor man sætter ind, sigende, at naar Dommerne kun har disse 8 Aars Funktionstid, uden Sikkerhed for at blive genudnævnt, skulde der være noget, der krænkede Dommernes Uafhængighed o. s. v. Heroverfor vil jeg gerne sige, at naar noget saadant fremføres paa den Maade, som det sker, vil jeg meget gerne bidrage til, at ogsaa dette Forhold ordnes, saaledes at enhver Tvivl om, at denne Domstol som enhver Domstol er uafhængig, fjernes. Det kan man naturligvis gøre paa forskellige Maader, man kan bl. a. gøre det ved, at det Aaremaal, for hvilket Udnævnelsen gælder, bliver noget længere end de 8 Aar, der er nævnt, og at der hertil føjes en generel Bestemmelse om, at Genudnævnelse ikke kan finde Sted. Jeg vil tro, at det var en praktisk Ordning. Jeg gaar ud fra, at man til Afgørelse af saa vigtige Opgaver som dem, det her drejer sig om, vil indstille og udnævne modne Mænd med en ikke ringe Livserfaring, og naar de saa udnævnes for et længere Aaremaal — jeg nævner eksempelvis 12 Aar — og det allerede ved Udnævnelsen fastslaas, at de ikke kan genudnævnes, har de formentlig al mulig Lejlighed til at udføre deres Gerning i al den Frihed, som vi er enige om, Dommerstanden i Udøvelsen af sin Gerning skal have.

Vi ønsker ikke fra Det radikale Venstres Side i vor Bedømmelse af det, der her er os forelagt til Bedømmelse, saa lidt som vi ønsker det i nogen anden Sag, at lade vor Behandling af de Problemer, vi stilles overfor, paavirke af Forhaandsdomme af Højesteretspræsidenten saa lidt som af Trusler om Dommerstrejke. Ansvarer for, at Lovgivningsarbejdet former sig i Overensstemmelse med Grundloven og de Pligter, vi har paataget os, er vort, det er Rigsdagens, og saa stærkt, som jeg har fremhævet Ønskeligheden af og Kravet om en fri og uafhængig Dommerstand, saa stærkt ønsker jeg at fremhæve; at det fra vor Side er et ufravigeligt Krav, at vi fastholder Rækkefølgen: den lovgivende Magt og senere den dømmende Magt. Naar Rigsdagen har truffet sin Afgørelse, saa — men ogsaa først saa — indtræder Domsmagtens Opgave, som er den at dømme paa Grundlag af de Love, som Rigsdagen har vedtaget.

Jeg anbefaler Rigsdagen, at vi med

Udgangspunkt i det Forslag, der her er fremsat, tager op til en saglig og lidenskabsløs Behandling de Problemer, som Forslaget rejser.

J. S. Foget: At vi lever i Fagforeningernes Tidsalder, det har denne Sag mere end de fleste været et Vidnesbyrd om. Næppe var Forslaget fremsat, før Dommernes Fagforening fór mod Justitsministeren i Pressen og gennem bombastiske Resolutioner. Saadant er vor Tid jo for saa vidt vant til; gennem Aartier har Arbejdernes Fagforeninger benyttet denne Fremgangsmaade. Kun mærkeligt, at naar danske Bønder søger at skabe noget tilsvarende, saa skal det udbasuneres som noget samfundsnedbrydende. Men naar de finere Fagforeninger taler, saa standser Lovmageriet, saa lytter Landets Justitsminister, og naar de finere Fagforeninger, Landets Dommere, truer med Strejke, saa bøjer Regeringen sig, og saa optræder den dømmende Magt som den lovgivende Magt.

Vi har før set det omvendte, at den lovgivende Magt har blandet sig i den dømmende Magts Funktioner, saa det kan jo gaa lige op. Men det farlige ved dette er, at de to Instanser, den dømmende Magt og den lovgivende Magt, som er sat til at overvaage, at Landets Grundlov følges, at de begge to i første Række er med til at bryde Grundlovens § 2, der nøje adskiller den dømmende, den lovgivende og den udøvende Magt.

Vi ser nu det hele blandet sammen i een Pærevælling, idet Landets Justitsminister er blevet dikteret af den dømmende Magt, hvorledes der skal lovgives. Man faar det Indtryk, at naar det passer i Krammet, er Grundloven god nok, men naar det ikke passer, kommer det sig ikke saa nøje. Vi saa, at Dommernes Fagforenings Formand, Hr. Dommer Anker, udtalte til Pressen — jeg beder om Tilladelse til et kort Citat —:

„Hovedindvendingen imod Forslaget er, at det er i Strid med Grundloven; for saa vidt angaar den Del af Forslaget, der handler om Disciplinærmyndighed over Dommere. Her taler jeg ikke om nogen Bogstav- eller Ordfortolkning, men om, at det bryder det Princip om Dommernes Uafhængighed, som er en af Grundpillerne i vor Forfatning og i enhver Retsstat.“

Der er ikke udgaaet noget om Disciplinærmyndigheden i Appelretten, og siden har vi ikke hørt noget om Grundloven. Nej, men vi har hørt, at Dommerne